

אזי ישאר בדמיס ת"י באיסור, אבל אם גזל מאביו דוקא אם היה הגזלה בעין אזי יש ת"י אותו דבר בעלמו דאחי לידיה באיסורא חייב להחזיר, אבל אם קנאה בשינוי הרי הוי ככלי אחרת והמעות הלא עתה ישאר ת"י בהיתר, ודוק:

(שכ משנה י"ב) ד"ה אין היורשין יכולין וכו'. כתב הר"ב מאחר שזכו בהן כבר

עכ"ל. והחיי"ט באות מ"ו חמה עליו עי"ש. ול"ג דכוונת הר"ב גם כן בלשונם שאמר מאחר שזכו בהן כבר ר"ל משום דמכפר מחלה דאם לא היה מכפר מחלה מה זכות להם בהמעות. וליכא למימר דכוונת הר"ב משום דזכו מה שצידס כד"י י"ב הגר הלא הגזלן הוא קודם, ואם כי אחי ליד"י באיסור עכ"ל תומ"י לאחר מיסת"ר. הוא יודע:

מסכת ב. א. מציעא

(פרק א' משנה א') עיין בת"י אות ב' שהביא קושית הגאון מהו' מנשה אליעזר.

ואם שכתב עליו ודפח"ת, עכ"ל הלא הוא נגד שיטת הגמרא. ול"ג דלא קשיא מידי, דהגמרא מקשה על הבבא דזה אומר כולה שלי וזה אומר חליה שלי הא חו ל"ל. ומשני הגמרא סד"א דלהוי כמשיב אבדה וכו' עי"ש:

אך לכאורה קשה דליתני התנא כך בבא אחרונה ואנא ידענא בבא ראשונה דכשם דהכא מחולקים על החלי השניה כן ברישא מחולקים על כולה. ובשלמא לפי אוקימתא דחז"ל דרישא במליאה וסיפא במו"מ אחי לאשמעינן בבבא דרישא שפיר דבין במליאה ובין במו"מ שייך מורה היתרא כהגריכותא דבגמרא אבל לפי דעת הגאון הג"ל דכולה במליאה קשה ליתני חדא היינו כך בבא דסיפא זה אומר כולה שלי וזה אומר חליה שלי ודוק. ואפשר דזהו נמי כוונת הגמרא במה דפריך ליתני חדא, והתרגן לא הבין דכוונת המקשן כנ"ל:

(פרק ב' משנה ז') בד"ה ר' עקיבא אומר וכו'.

עיין בת"י אות נ"ו שכתב ונ"ל דאפילו מלאן לרורין וכו' ר"ל משום דר' מרפון סבר אפילו במעות עולמן ישתמש בהן דהא סתמא פליגי רק דהגמרא קאמר לא שנו אלא בדמי אבדה ר"ל לא

כתב הר"ב פטור מכפל. והקשה החו"ט אות י"ח דמשמע מזה"ב דקדן מיחייב ולא ידעתי למה, עכ"ל. כוונתו הלא לא קנה דנח"ב. ונ"ל דקושית התוספות הוא רק לשיטתם דסברי דמשיכה ברשות הרבים לא קני אף לענין אונסין אבל לשיטת הג"י דאף ברשות הרבים קניא משיכה להתחייב באונסין לכה"פ נוכל לומר דאף ברשות הבעלים כן:

ול"ג דאף לשיטת התוספות לא קשיא דדוקא ברה"ר סברי דלא מהני להתחייב באונסין משום דגרע דהא ברשות הרבים אף אם יאמר לו כך ומשוך לא מהני, אבל ברשות בטה"ב אם יאמר לו בטה"ב כך ומשוך בודאי מהני משום דמקנה לו רשותו בחצר לקנות ולהכי הכא אע"ג דלא אמר עכ"ל חנן סהדי דלזה הקנה לו החלי שיקנה במשיכה שלא יפסיד הקרן מממונו, ואם כן אף לשיטת התוספות ברשות הבעלים מהני משיכה להתחייב באונסין ופטור דרישא ר"ל פטור מכפל:

(פרק ז' משנה ד') ד"ה אין מגדלין תרנגולין בירושלים וכו'. בתוס' רע"א הביא בשם תשובת הרמ"ע מפאנו דהיינו להניחם ברשות עולם לילך ברחוב אבל בלולין שלהן מותר:

ולענ"ד הראיות שהביא חנן ראויה מה שהביא ממש' יומא קרא הגבר למ"ד קול קריאת התרנגול, דלמא שמעו קול תרנגול שהיה חוץ לחומת ירושלים, ומה שהביא ראייה מברבורים אבוכים דסעודת שלמה, דלמא מחוץ לעיר הביאוס. ואם כי לפי הטעם משום דדרך תרנגולים לנקר באשפה ויטמאו את הקדשים אם כן אם הם בלול אין חשש עכ"ל הלא בגזרה דרבנן לא פלוג וכן משמע גם כן לשון הברייתא דף פ"ב ע"ב דחשיב שם עשרה דברים גאמרו בירושלים וחשיב נמי כך דמשמע דהוי דומיא דאיך דלא היו בשום אופן בירושלים:

(פרק ט' משנה ט') ד"ה הגזל את אביו וכו'. עיין בתח"ט אות ל"ו וכו'.

ואע"ג דהא התורה חייבה לגזלן אחר להשיב את הגזלה אף אם קניא בשינוי. הסבירא כך היא דהתורה מחייב את הגזלן להשיב שלא ישאר בידו שום איסור אי דאחי לידיה באיסורא ואף אם הגזלה עלמה אין ת"י עכ"ל המעות נשאר ת"י באיסור ומשום הכי אם גזל מאחר אף אם קניא בשינוי עכ"ל מחויב להשיב דמיו, דאם לא